

Sygn. akt III K 436/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2017r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Anna Glijerska-Socha

Protokolant Barbara Lech

po rozpoznaniu dnia 06.10.2016r., 16.11.2016r., 16.12.2016r., 8.02.2017r., 17.02.2017r.,

sprawy L. T. (1)

urodz. (...) w W.

syna J.i K.z domu B.

oskarżonego o to, że :

I. W dniu 02 sierpnia 2015 roku na drodze publicznej pomiędzy miejscowością M., a ul. (...) w W. woj. (...), będąc w stanie nietrzeźwości, o stwierdzonej zawartości około 3,0 promila alkoholu we krwi kierował pojazdem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym

to jest o czyn z art. 178 a § 1 kk

II. W dniu 02 sierpnia 2015 roku na odcinku pomiędzy ul. (...), a ul. (...) w W. woj. (...), będąc w stanie nietrzeźwości, o stwierdzonej zawartości około 3,0 promila alkoholu we krwi kierował pojazdem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym

to jest o czyn z art. 178 a § 1 kk

I oskarżonego L. T. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt I i II części wstępnej wyroku, z tym, że w zakresie obu opisanych czynów przyjmuje, że zawartość alkoholu we krwi oskarżonego wynosiła około 3,3 promila, to jest występków z art. 178a§1 kk i za czyny te, przy przyjęciu, że stanowią ciąg przestępstw z art. 91§1 kk na podstawie art. 178a§1 kk w zw. z art. 91§1 kk wymierza mu karę roku pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 kk warunkowo zawiesza tytułem próby na okres lat 2/ dwóch/ lat ,

II na podstawie art. 42§2 kk w zw. z art. 91§1 kk orzeka wobec oskarżonego L. T. (1) środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6

/sześciu/ lat,

III na podstawie art. 43a§2 kk w zw. z art. 91§1 kk orzeka od oskarżonego L. T. (1) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 /pięć tysięcy/ złotych,

IV zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. Ł. Z. z Kancelarii Adwokackiej w W. kwotę 561, 60 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu,

V na podstawie art. 230§2 kpk zwraca oskarżonemu dowód rzeczowy w postaci popękanej szyby przedniej samochodu F. (...) z naklejką rejestracyjną nr (...),

VI zwalnia oskarżonego od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania zaliczając je na rachunek tegoż Skarbu Państwa i nie wymierza mu opłaty .

Sygnatura akt III K 436/16

UZASADNIENIE

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono

następujący stan faktyczny:

Oskarżony L. T. (1) zamieszkuje w W. przy ul. (...) . Oskarżony nie posiada uprawnień do prowadzenia pojazdów mechanicznych. W dniu 2 sierpnia 2015r. w godzinach porannych oskarżony przed sklepem w W. spożywał alkohol w postaci piwa a następnie udał się do swojej znajomej K. S. zamieszkałej w W. z propozycją by zawiozła go jego autem F. (...) nr rej. (...) do matki – K. T. (1) , która zamieszkuje w miejscowości M.. K. S. zgodziła się na propozycję oskarżonego , wsiadła za kierownicę F. (...) nr rej. (...) i zawiozła oskarżonego do jego matki, gdzie zarówno oskarżony jak i K. S. w okolicy posesji spożywali alkohol w postaci wódki , którą oskarżony zakupił uprzednio w sklepie w W.. Oskarżony nadto spożywał także piwo . Oskarżony L. T. (1) wraz z K. S. przebywał u matki około 2-3 godziny, po czym wraz z wyżej wymienioną wsiadli ponownie do F. (...) nr rej. (...) i udali się w kierunku W. .

Dowód:

zeznania świadka K. S. /k- 85, 224-225/

zeznania świadka K. T. (1)/k- 33-34,224

wyjaśnienia oskarżonego L. T. (1)/k- 72-73, 141, 195-196/

W tym czasie przez miejscowość W. przejeżdżał samochodem marki F. (...) nr rej. (...) B. W. (1) , który jechał wraz z koleżanką A. K. . B. W. (1) był kierowcą , A. K. zajmowała miejsce pasażera obok kierowcy. B. W. (1) przy ul. (...) zauważył jadący z przeciwnego kierunku samochód F. (...) nr rej (...) , który poruszając się drogą z góry zjechał na przeciwny pas ruchu i otarł się o samochód kierowany przez B. W. (1) powodując jego uszkodzenia w postaci połamania lusterka bocznego lewego zarysowania i wgniecenia nadkola tylnego lewego , uszkodzenia tylnego koła i połamania tylnego zderzaka. Tuż po kolizji pojazd F. (...) obrócił się na jezdni i przodem uderzył w drzewo. B. W. (1) natychmiast podszedł do F. (...). Kierującym F. (...) był oskarżony L. T. (1), który wysiadł z pojazdu a następnie zapytał B. W. (1) :” czy się dogadamy ?” Od oskarżonego była wyczuwalna woń alkoholu . Na tylnym siedzeniu w samochodzie C. siedziała K. S. , która w obecności B. W. (1) i A. K. wysiadła z pojazdu. Wówczas B. W. (1) poinformował obecnych , że powiadomi policję a w reakcji na powyższe oskarżony wskazał , że pojazdem kierowała K. S., która wówczas oświadczyła, że piła alkohol z oskarżonym, ale go nie zna. Oskarżony wypchnął przednią szybę z pojazdu zaś B. W. (1) zrobił kierowcy zdjęcie swoim telefonem komórkowym. W tym czasie na jezdni zatrzymał się przejeżdżający przez W. pojazd , którego kierowca zaczął rozmawiać z B. W. (1). Oskarżony wykorzystując powyższe w pewnym momencie wypchnął swój samochód , wsiadł do niego i zjechał drogą w dół w kierunku W.. Na miejscu pozostała pasażerka F. (...) –K. S., od której B. W. (1) spisał dane z dowodu osobistego i która ponownie wskazała, że nie zna oskarżonego .

Dowód:

zeznania świadka B. W. (1) /k- 43, 66, 121-122, 227-228/

zeznania świadka A. K. /k- 46-47, 69-70, 225-226/

B. W. (2) o godz. 14: 16 powiadomił telefonicznie Policję o kolizji w W. na ul. (...) zaś K. S. po spisaniu jej danych oddaliła się z miejsca zdarzenia . Na miejsce zdarzenia około godz. 14.40 przyjechali funkcjonariusze Policji K. T. (2) i A. P..

Dowód:

zeznania świadka B. W. (1) /k- 43, 66, 121-122, 227-228/

zeznania świadka A. K. /k- 46-47, 69-70, 225-226

Pismo Komendanta KP w G. /k- 240/

Oskarżony porzucił auto na bocznej drodze przy ul. (...) w kompleksie leśnym , po czym udał się do domu i położył się spać.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego L. T. (1)/k- 195-196/

notatka urzędowa /k- 3/

zeznania świadka K. T. (2)/k- 223/

wyjaśnienia oskarżonego L. T. (1)/k- 72-73, 141, 195-196/

Po przyjeździe funkcjonariuszy Policji B. W. (1) i A. K. opisali przebieg zdarzenia i pokazali policjantom zdjęcie kierującego pojazdem , które wykonał telefonem komórkowym. Na zdjęciu tym znajdował się oskarżony L. T. (1) , rozpoznany przez funkcjonariuszy Policji K. T. (2) i A. P. z racji wcześniej wykonywanych wobec tegoż czynności związanych ze spożywaniem alkoholu w miejscu publicznym. Po wykonaniu czynności na miejscu zdarzenia funkcjonariusze Policji udali się do miejsca zamieszkania oskarżonego L. T. (1) . W trakcie rozpytania na okoliczność kolizji oskarżony przyznał się do prowadzenia pojazdu oraz oddalenia się z miejsca zdarzenia z uwagi na nietrzeźwość i szok. Oskarżony został przewieziony do K. w W. celem pobrania krwi do badań na zawartość alkoholu.

Dowód:

notatka urzędowa /k- 2-2a /

notatka urzędowa /k- 3/

zeznania świadka K. T. (2)/k- 223/

zeznania świadka A. P. /k- 55, 223-224/

Od oskarżonego L. T. (1) krew do badań pobrano trzykrotnie, to jest o godz. 19: 30, z wynikiem 2, 3 promila alkoholu, o godz. 20: 30 z wynikiem 2, 1 promila i o godz. 21.30 z wynikiem 1, 9 promila alkoholu

Dowód:

protokoły pobrania krwi /k- 6,9, 12 /

sprawozdanie z badań krwi /k- 5,8, 11/

W chwili kolizji w W. w dniu 2 sierpnia 2015r. oskarżony L. T. (2) znajdował się w stanie nietrzeźwości wynoszącym około 3, 3 promila alkoholu .

Dowód:

pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu medycyny sądowej M. B. /k-250/

Oskarżony L. T. (1) w dniu 3 sierpnia 2015r. udał się do Szpitala im A. (...) w W. gdzie o godz. 16: 45 został przyjęty na oddział ratunkowy z zeszargane rany tuczony okolicy czołowej oraz stłuczenie barku lewego.

Dowód:

karta informacyjna z leczenia szpitalnego /k- 26, 205 /

Oskarżony L. T. (2) nie był dotychczas karany sędownie

Dowód:

dane o karalności oskarżonego /k- 143//

Oskarżony L. T. (1) słuchany w postępowaniu przygotowawczym w dniu 23.12.2015r. nie przyznał się do kierowania pojazdem F. (...) w stanie nietrzeźwości pomiędzy miejscowością M. a ul. (...) w W. popełnienia pierwszego czynu i w tym zakresie odmówił składania wyjaśnień , przyznał się do kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości na odcinku pomiędzy ul. (...) a ul. (...) w W. wskazując, że kierował pojazdem po kolizji a odjechał dlatego, że przestraszył się konsekwencji związanych z tym, że był właścicielem auta /k- 72-73/. Słuchany po raz kolejny w postępowaniu przygotowawczym w dniu 7 czerwca 2016r. oskarżony podał , że z miejscowości M. do W. jego pojazdem kierowała K. S. , on zaś siedział na fotelu pasażera , co potwierdza miejsce wybicia przez niego szyby głową” /k- 141/ . Oskarżony przed Sądem podtrzymał wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego i wskazał, że wsiadał do samochodu za kierownicę dopiero po kolizji . Oskarżony podał, że w dniu 2 sierpnia 2015r. był wypity, spożył 3 piwa i poprosił K. S. by zawiozła go do miejscowości M. - do mamy . Oskarżony wyjaśnił, nie ma prawa jazdy, ale ma samochód marki C. i że razem z K. S. , która około godz. 11.00 zawiozła go do mamy przebywając w miejscowości M. spożywali alkohol w postaci wódki , on także i piwo . Po około 2-3 godzinach , jak podał oskarżony , K. S. mimo jego sprzeciwu wsadziła go do samochodu na fotelu pasażera a sama wsiadła za kierownicę. Dalej oskarżony podał, że „ zobaczył huk i wybił głową szybę, która przeleciała do tyłu „ a wówczas K. S. przesiadła się do tyłu i zostawiła go samego . Oskarżony wskazał, że poszedł wówczas do poszkodowanych i powiedział im, że to nie on spowodował wypadek, potem wypchał samochód i pojechał na dół a następnie zostawił auto na bocznej drodze, po czym udał się do domu , położył się spać a następnie przyjechała Policja i pojechał na badanie krwi . Oskarżony wskazał, że samochód zezłomował .

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu zważył, co następuje:

Sprawstwo i wina oskarżonego L. T. (1) co do popełnienia zarzuczanych mu czynów z modyfikacją wskazaną w pkt I części dyspozytywnej wyroku nie budzi żadnych wątpliwości. Na powyższe wskazują zeznania świadków A. K., B. W. (1), K. T. (2) , A. P. , notatki urzędowe z dnia 2 sierpnia 2015r., sprawozdania z badań krwi i protokoły pobrania krwi, opinia pisemna biegłego sądowego z zakresu medycyny sądowej M. B., częściowo wyjaśnienia samego oskarżonego zeznania świadka K. S. oraz K. T. (1). Świadcowie

B. W. (1) i A. K. zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i przed Sądem rzeczowo i szczegółowo przedstawili przebieg kolizji z udziałem pojazdu marki F. (...) kategorycznie wskazując , że w chwili kolizji pojazd ten prowadził oskarżony. A. K. przed Sądem , także podczas konfrontacji przeprowadzonej z K. S. podała , że na 100% jest pewna , że samochód prowadził oskarżony zaś pasażerka siedziała w pojeździe z tyłu. Świadek szczegółowo przedstawiła także zachowanie oskarżonego po kolizji wskazując: „ próbował się z nami dogadać , denerwował się , że nie chcemy pieniędzy za stłuczkę tylko chcemy wezwać policje. Kierowca był nietrzeźwy albo z dnia poprzedniego albo tego dnia , czuć było od niego alkohol”, „ Potem wypchnął przednia szybę z auta i wyrzucił w trawę”/k- 226 / . Świadek A. K. wskazała, że widziała jak po kolizji z samochodu wysiadał kierowca i wówczas do niego podeszła a w tym czasie pasażerka siedziała z tyłu w samochodzie. Podczas konfrontacji z K. S. świadek A. K. podała, że razem z B. W. (1)

wysiadła z auta od razu po kolizji i nie było możliwości by K. S. się przesiadła , nadto, że nie było widać ruchu w samochodzie i nie było widać aby się ktoś przesiadał” . Także świadek B. W. (1) konsekwentnie i kategorycznie wskazywał, że widział jak z auta wysiadła z miejsca dla kierowcy oskarżony , który miał zakrwawioną twarz i podał, że widział, że K. S. siedziała jako pasażer na tylnym siedzeniu . Świadek B. W. (1) zeznał, że podczas oczekiwania na przyjazd Policji zrobił kierowcy zdjęcie swoim telefonem komórkowym, które to zdjęcie okazał przybyłym na miejsce kolizji funkcjonariuszom Policji. Zeznania świadków A. K. i B. W. (1) są spójne, konsekwentne, logiczne a świadkowie ci nie mają żadnych powodów by bezpodstawnie obciążać oskarżonego , którego nie znają, narażając się na odpowiedzialność karną za składanie fałszywych zeznań . Zeznania świadków A. K. i B. W. (1) w pełni korespondują z zeznaniami funkcjonariuszy Komisariatu Policji w G. T. i A. P.. Świadkowie K. T. (2) i A. P. podali, że po przybyciu na miejsce kolizji zastali parę młodych osób, którzy okazali im na telefonie komórkowym zdjęcie kierującego pojazdem. Oskarżony L. T. (1) jest znany funkcjonariuszom Policji z racji wcześniej wykonywanych czynności wobec czego rozpoznali go na okazanej im fotografii. Z treści sporządzonej notatki /k- 3/ wynika, że podczas rozpytania oskarżony przyznał, że kierował pojazdem, że uciekł z uwagi na nietrzeźwość i szok. Zeznania świadka K. S. oraz K. T. (1) Sąd uznał za wiarygodne w zakresie w jakim świadkowie ci wskazują na okoliczności bezsporne, w tym na spożywanie przez oskarżonego w dniu 2 sierpnia 2015r. alkoholu . Natomiast w zakresie dotyczącym osoby kierującej pojazdem w momencie kolizji Sąd uznał je za niewiarygodne . W pierwszym rzędzie wskazać należy, że zeznania świadka K. S. co do wskazania przez nią osoby, która w chwili kolizji prowadziła pojazd F. (...) pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadków A. K. i B. W. (1) oraz świadków K. T. (2) i A. P. a niezależnie od powyższego zeznania tego świadka zawierają także wewnętrzne sprzeczności i są nielogiczne . Świadek K. S. słuchana w postępowaniu przygotowawczym w dniu 7 stycznia 2016r. wskazała, że w dniu 2 sierpnia 2015r. u matki oskarżonego nie spożywała alkoholu i była trzeźwa zaś oskarżony był mocno pijany, podała także , że kierowała pojazdem do kolizji , nie wyhamowała i otarła o jadący z góry samochód. Świadek ten słuchana przed Sądem wskazała, że będąc tego dnia w godzinach porannych razem z oskarżonym na przyjęciu u jego mamy spożywała alkohol. Wskazała, że „był to symboliczny kieliszek na urodziny”, co pozostaje w sprzeczności nie tylko z jej wcześniejszymi zeznaniami z postępowania przygotowawczego, ale także z zeznaniami świadka K. T. (1) i wyjaśnieniami oskarżonego, którzy wskazali, że K. S. spożywała alkohol w postaci wódki . Nadto wersja świadka K. S. o tym, że po kolizji z miejsca kierowcy przesiadła się na miejsce pasażera pojawiła się dopiero przed Sądem podczas konfrontacji ze świadkami A. K. i B. W. (1), którzy w obecności tegoż świadka podawali, że pasażerka siedziała z tyłu auta. Wówczas to przed Sądem świadek K. S. wskazała: „mogłam przeskoczyć” a jednocześnie nie potrafiła w sposób logiczny wytłumaczyć dlaczego miałaby przesiąść a także dlaczego w postępowaniu przygotowawczym nie podała , że się przesiadła z miejsca kierowcy na miejsce pasażera. Co do zeznań świadka K. T. (1) Sąd uznał je za niewiarygodne w zakresie w jakim świadek ten wskazała, że po pobycie u niej K. S. wsiadła za kierownicę a jej syn na miejsce pasażera. Świadek jako osoba najbliższa niewątpliwie ma interes w tym by zeznawać na korzyść swojego syna i potwierdzić jego wersję, którą do czasu jej przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym miała możliwość i okazję z oskarżonym uzgodnić. Dokonując oceny materiału dowodowego Sąd oparł się także na pisemnej opinii biegłego sądowego z zakresu medycyny sądowej M. B. , która została sporządzona w sposób rzetelny w oparciu o cały materiał dowodowy, jest pełna i jasna a wnioski z niej wypływające logicznie i przekonująco uzasadnione a żadna ze stron nie wniosła zastrzeżeń co do tej opinii. Przy ustaleniach dotyczących zawartości alkoholu w organizmie oskarżonego Sąd pominął pisemną opinię biegłej sądowej z zakresu medycyny sądowej H. S. wydaną w dniu 17 grudnia 2015r. albowiem biegła dla potrzeb jej wydania opierała się na danych co do ilości , jakości i czasu spożywania alkoholu, które zostały przez oskarżonego przedstawione podczas składania zeznań w charakterze świadka w dniu 12.11.2015r. a zatem powyższa opinią nie mogła być podstawą do dokonania ustaleń faktycznych w tym zakresie. Odnosząc się do wyjaśnień oskarżonego L. T. (1) Sąd uznał je za wiarygodne w części w jakiej znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym wymienionym wyżej , natomiast w zakresie dotyczącym ilości i jakości spożytego alkoholu jak również czasokresu jego spożywania oraz zaprzeczenia kierowania pojazdem w chwili kolizji Sąd wobec sprzeczności z zeznaniami świadków A. K., B. W. (1) , K. T. (2) , A. P. , dowodami obiektywnymi w postaci sprawozdań z przeprowadzonych badań alkoholu oraz z opinią biegłego z zakresu medycyny sądowej M. B. potraktował jedynie jako przyjętą przez oskarżonego linię obrony. W odniesieniu do wskazanych wyżej świadków Sąd dokonał oceny ich zeznań pod kątem wiarygodności we wcześniejszych wywodach, do których w tym miejscu się odwołuje, natomiast co do opinii pisemnej opinii biegłego sądowego z zakresu medycyny sądowej M. B. z jej treści wynika, że w trakcie przeprowadzenia badania trzeźwości u oskarżonego trwała faza eliminacji alkoholu.

Biegły kategorycznie wskazał, że wyliczenia stężenia alkoholu przeprowadzone na podstawie materiału dowodowego wskazują, że podawane przez oskarżonego okoliczności co do ilości, rodzaju i czasu spożywania alkoholu w dniu 2 sierpnia 2015r. nie znalazły potwierdzenia w obiektywnych wynikach badań jego trzeźwości. Odnosząc się do wyników badań biegły M. B. wskazał, że opierając się na rzeczywistych stężeniach alkoholu w organizmie oraz zasadach przemiany alkoholu można wyliczyć, że q dniu 2 sierpnia 2015r. około godz. 14.16 w krwi oskarżonego znajdował się alkohol w stężeniu około 3,3 promila. Odnosząc się do linii obrony oskarżonego w której wskazał, że po kolizji posiadał on obrażenia, które jego zdaniem wskazują na to, że w chwili kolizji zajmował miejsce pasażera również i powyższa okoliczność była przedmiotem opiniowania przez biegłego w postępowaniu przygotowawczym. Biegła sędowa H. S. w opinii pisemnej z dnia 2 lutego 2016r. / a zatem sporządzonej już po przedstawieniu zarzutów oskarżonemu / wskazała, że na podstawie dokumentacji medycznej dotyczącej leczenia oskarżonego, przy braku poszczególnych uszkodzeń pojazdu nie jest możliwe ustalenie czy oskarżony doznał obrażeń od zderzenia z szybą przednią siedząc na miejscu pasażera wskazując, że kierujący z niezapiętym pasem może w czasie wypadku uderzyć głową w przednią szybę w przednią jej prawa część. /k- 101/. Oskarżony w swoich wyjaśnieniach wskazał, że w chwili kolizji nie był zapięty w pasy bezpieczeństwa natomiast samochód po kolizji zezłomował.

Oskarżony L. swoim działaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178a§1 kk, który stanowi, iż karze wskazanej w wymienionym przepisie podlega ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Definicja stanu trzeźwości zawarta w przepisie art.115§16 kk określa, iż stan nietrzeźwości w rozumieniu kodeksu zachodzi wówczas gdy:

1/ zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub

2/ zawartość alkoholu w 1dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Opinia biegłego sądowego M. B. w powiązaniu z obiektywnymi wynikami wskazanymi w sprawozdaniach w przebiegu badania krwi jednoznacznie potwierdzają, iż w oskarżony chwili kierowania pojazdem pomiędzy miejscowością M. a ul. (...) w W., gdzie doszło do kolizji a następnie po kolizji na odcinku pomiędzy ul. (...) a ul. (...) oskarżony każdorazowo znajdował się w stanie nietrzeźwości, o którym mowa w przepisie art.115§16 kk. W tej sytuacji Sąd uznał, że oskarżony dwukrotnie dopuścił się przestępstwa z art. 178a§1 kk. Wymierzając oskarżonemu karę przy zastosowaniu art. 91§1 kk Sąd wziął pod uwagę znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu wyrażający się zagrożeniem jakie wyżej wymieniony spowodował dla innych uczestników ruchu drogowego, co potraktował jako okoliczność obciążającą. Oskarżony wsiadł do samochodu bezpośrednio po spożyciu alkoholu a wówczas znajdował się w istocie w stanie upojenia alkoholowego, nadto spowodował kolizję, po której ponownie wsiadł za kierownicę pojazdu i odjechał z miejsca zdarzenia. Częściowe przyznanie się oskarżonego, to jest przyznanie się do popełnienia drugiego czynu nie może być przecenione albowiem wobec treści wyjaśnień oskarżonego owo przyznanie się nie ma nic wspólnego z krytycznym stosunkiem do czynów a nastawione jest na uzyskanie najkorzystniejszego dla siebie rozstrzygnięcia. W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu za zarzucane mu czyny kara roku pozbawienia wolności jest współmierna do stopnia zawinienia oskarżonego oraz społecznej szkodliwości czynów, uwzględnia sposób działania oskarżonego, rozmiar następstw przestępstw a nadto właściwości i warunki osobiste sprawcy i jego osobowość. Przy wymiarze kary sąd uwzględnił nadto cele kary tak w zakresie prewencji szczególnej jak i ogólnej, ażeby zarówno sam oskarżony jak i jego najbliższe otoczenie zrozumieli, iż za popełnienie przestępstwa sprawca winien ponieść karę. Jednocześnie Sąd uznał, że cele kary zostaną zrealizowane przy zastosowaniu dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 2 lat próby i to wystarczy by dopingować oskarżonego do przestrzegania prawa. Na podstawie art. 42 §2 kk w zw. z art. 91§1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 lat uznając, że wobec istotnego zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym jakie spowodował oskarżony, który nie posiada uprawnień do prowadzenia pojazdów konieczne jest pozbawienie oskarżonego możliwości uzyskania takich uprawnień i tym samym kierowania pojazdem na stosunkowo długi czas. Na podstawie art. 43a§2 kk w zw. z art. 91§1 kk jako kolejny obligatoryjny środek karny orzekany w związku ze skazaniem za czyny z art. 178a§1 kk orzeczono świadczenie

pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej , którego minimalna wysokość przewidziana przez ustawodawcę wynosi 5000 złotych .

Na podstawie art. 230 §2 kk zwrócono oskarżonego dowód rzeczowy w postaci przedniej szyby samochodu F. (...) jako nieprzydatny do dalszego postępowania . Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów obrońcy z urzędu zostało oparte o § 4 ust. 1, 2 i 3, § 17 ust. 2 pkt 3 , §20 oraz § 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Z uwagi na sytuację materialną oskarżonego , mając także na względzie konieczność uiszczenia przez niego świadczenia pieniężnego w znacznej kwocie Sąd na podstawie art. 624§1 kk zwolnił go od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa zaliczając je na rachunek tegoż Skarbu Państwa i nie wymierzył mu opłaty uznając, iż uiszczenie tak wydatków jak i opłaty byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe.